

Arrest

nr. 197 228 van 22 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 maart 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 januari 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 17 november 2017 waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 7 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN VRECKOM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 mei 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 23 januari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet

onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekende partij wordt hiervan op 3 februari 2014 in kennis gesteld. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Op 23 januari 2014 neemt de gemachtigde ten aanzien van de verzoekende partij eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep dat tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd ingesteld, is gekend onder rolnummer 148 170.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

2.2. Op de terechtzitting van 17 november 2017 wijst de Raad erop dat uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat de verzoekende partij op 18 april 2014 van ambtswege werd afgevoerd van de bevolkingsregisters en dat hierdoor een vermoeden van vertrek naar het buitenland behoudens tegenbewijs is ontstaan. De Raad wijst erop hij niet beschikt over enige informatie over de verblijfssituatie van de verzoekende partij die dateert van na 2014 en dat hiernaar werd gevraagd in de beschikking tot vaststelling van de terechtzitting van 26 oktober 2017.

De advocaat van verzoekende partij stelt hierover geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken.

2.3. De Raad biedt de advocaat van verzoekende partij de gelegenheid om aan te tonen dat zij nog in België verblijft en stelt de verdere behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 7 december 2017.

2.4. De raadvrouw van verzoekende partij deelt op de terechtzitting van 7 december 2017 mee sinds de zitting van 17 november 2017 geen verdere instructies te hebben ontvangen van de verzoekende partij en geen stukken te kunnen neerleggen als bewijs van haar actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641).

3.2. Zoals reeds werd aangegeven, blijkt uit de informatie die verwerende partij aan de Raad heeft bezorgd, dat verzoekende partij van ambtswege uit de wettelijke registers werd afgevoerd op 22 februari 2014. Krachtens artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er dan een vermoeden dat zij het land heeft verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De Raad merkt op dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een procedure voorziet waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen kan aanvragen. Het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bestaat erin haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Een aanvraag om machtiging tot verblijf die wordt ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet veronderstelt het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Wanneer de verzoekende partij zich, na het indienen van zulke aanvraag, niet meer op het Belgische grondgebied bevindt, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor haar verblijfplaats of haar plaats van oponthoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2008, nr. 180.989). Zij kan zich in dat geval dus niet langer meer beroepen op de verblijfsprocedure voorzien in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Een eventuele vernietiging van de beslissing van 23 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, kan haar in dergelijk geval dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731). Derhalve is het bij de beoordeling van het actueel belang in hoofde van verzoekende partij essentieel om te weten of zij nog op het Belgisch grondgebied verblijft.

3.3. De Raad stelt vast niet te beschikken over enige informatie met betrekking tot de verblijfsituatie van de verzoekende partij op het Belgische grondgebied die dateert van na 2014.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In dit kader werd in de beschikking van 26 oktober 2017 tot vaststelling van de terechtzitting het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

Op deze vraag werd door verzoekende partij niet schriftelijk gereageerd.

Ter terechtzitting van 17 november 2017 stelt de advocaat van verzoekende partij geen nadere inlichtingen te kunnen verstrekken over de aanwezigheid van verzoekende partij in België.

De Raad biedt de advocaat van verzoekende partij de gelegenheid om aan te tonen dat verzoekende partij nog in België verblijft en stelt de verdere behandeling van de zaak uit naar de terechtzitting van 7 december 2017.

3.4. De raadsvrouw van verzoekende partij deelt op de terechtzitting van 7 december 2017 mee geen stukken te kunnen neerleggen als bewijs van de actuele aanwezigheid van verzoekende partij op het Belgisch grondgebied. De raadsvrouw deelt ook mee dat zij sinds de zitting van 17 november 2017 geen verdere instructies heeft ontvangen van de verzoekende partij.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

In casu is er geen positief uitsluitel over de vraag of verzoekende partij nog aanwezig is in België daar de raadvrouw van verzoekende partij er niet in slaagt enig begin van bewijs, laat staan duidelijke inlichtingen, aan te brengen waaruit blijkt dat verzoekende partij heden nog in België verblijft.

3.5. Door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar werd gepeild in de beschikking van 26 oktober 2017 en aldus de rechter zijn medewerking te onthouden, wordt blijk gegeven van een gebrek aan voortdurende belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep. De raadvrouw slaagt er niet in aan te tonen dat verzoekende partij zich heden nog in België bevindt.

Het feit dat de raadvrouw van verzoekende partij ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep dienen te bestaan in hoofde van verzoekende partij.

Waar de Raad verder opmerkt dat de houding van de verzoekende partij niet getuigt van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de door haar gevoerde procedure, stelt de raadvrouw van de verzoekende partij hierbij geen verder opmerkingen te hebben.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk en wordt verworpen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES